

André Van Noort, *'Storm op den Staat'. Arnold Meijer (1905-1965). Een biografie van een fascistische leider*, Hilversum, Uitgeverij Verloren, 2022, 255 pp., ISBN 9789464550221.

“Meijer legde zijn hand op de arm van Wim Zaal en zei: ‘Meneer Zaal, in alles wat ik heb gedaan, heb ik oprecht gemeend ons volk te dienen’. Ik ben geneigd deze woorden te geloven. Meijer wilde veel voor het Nederlandse volk (inclusief de Vlamingen) bereiken, maar zijn idealen vonden weinig weerklank, zijn ideeën weinig aanhang en zijn daden weinig waardering.” Tot die al te begrijpvolle conclusie komt André Van Noort aan het eind van zijn informatieve en instructieve maar niet altijd voldoende kritische biografie *'Storm op den Staat'. Arnold Meijer (1905-1965)*.

Arnold Meijer (1905-1965), jongste kind uit een Nederlands, bijzonder welstellend katholiek gezin, begon aan een opleiding tot priester, maar maakte die niet af. Omstreeks het midden van de jaren 1920 raakte hij compleet in de ban van Benito Mussolini (1883-1945) en het (Italiaanse) fascisme. Vanaf 1934 was hij de dictatoriale leider van de Nederlandse fascistische beweging Zwart Front, die hij eind 1939 omvormde tot Nationaal Front, dat even autoritair en antidemocratisch was maar meer de nadruk legde op nationale eenheid en samenhang en minder op confrontatie.

Meijer beleed vanaf de late jaren 1930 lippen dienst aan Groot-Nederland en organiseerde in Nederland lezingen van flaminganten. Nadat hij na de Tweede Wereldoorlog was veroordeeld wegens collaboratie, was hij in België af en toe aanwezig op Vlaamsgezinde manifestaties en onderhield hij contacten met Vlaams-nationalisten zoals Wies Moens (1898-1982) en Rob Van Roosbroeck (1898-1988), die in 1944 naar Nederland waren gevlucht om te ontsnappen aan de Belgische justitie. Kort vóór zijn overlijden was Meijer aanwezig op een huldiging van de eveneens veroordeelde Albert Servaes (1883-1966) in Salzburg. Zijn plan om het graf van Cyriel Verschaeve (1874-1949) in het Oostenrijkse Solbad Hall te bezoeken, kon hij niet meer realiseren. Bij Meijers uitvaart – op 21 juni 1965 in zijn Noord-Brabantse woonplaats Oisterwijk – werd de lijkstaf naar de kerk gereden op een boerenkar die was bedekt met de een Vlaamse leeuwenvlag. Op de begraafplaats verzorgde Ward Hermans (1897-1992), die van 1946 tot 1955 had gevangen gezeten omwille van collaboratie, de afscheidsrede. Meijers Vlaamse connecties situeerden zich – heel logisch voor “een fascistische leider” – nagenoeg allemaal aan de (uiterste) rechterzijde van het politieke spectrum.

Storm op den staat. Arnold Meijer (1905-1965) is een toegankelijke totaalbiografie, die zo-

wel het private als het publieke leven van een controversiële Nederlander exhaustief in kaart brengt en becommentarieert. De auteur is echter volstrekt niet vertrouwd met de geschiedenis van de Vlaamse en de Groot-Nederlandse beweging, wat aanleiding geeft tot nogal wat uitschuivers, feitelijke onjuistheden en vooral tot foutieve interpretaties en duidingen.

NICO VAN CAMPENHOUT